

ISSN 2521-1366 (Online), ISSN 2415-802X (Print)

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра івент-індустрій, культурології та музеєзнавства

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

***Альманах
наукового товариства «Афіна»
кафедри культурології та музеєзнавства***

Випуск 21

Засновано у 2003 році

Рівне – 2021

ББК 71.0

А 43

УДК 008:168.522

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ: Альманах наукового товариства «Афіна» кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства. Вип. 21 / За ред. проф. В. Г. Виткалова. Рівне : РДГУ, 2021. 126 с.

Головний редактор:

Виткалов С.В. – доктор культурології, професор, професор кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства РДГУ

Редакційна колегія:

Чміль Г.П. – доктор філософських наук, професор, дійсний член (академік) Національної академії мистецтв України, директор Інституту культурології Національної академії мистецтв України (голова редколегії)

Виткалов В.Г. – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства РДГУ (заступник головного редактора, відповідальний секретар)

Випих-Гавронська А. – доктор мистецтвознавства (габілітований), професор, проректор відділу розвитку Академії ім. Я. Длугоша (Польща)

Петрова І.В. – доктор культурології, професор, завідувач кафедри івент-менеджменту та індустрії дозвілля, Київський національний університет культури і мистецтв

Єфіменко А.Г. – доктор мистецтвознавства, професор Українського Вільного університету (Мюнхен, Німеччина)

Пелех Ю.В. – доктор педагогічних наук, професор, проректор із науково-педагогічної та навчально-методичної роботи РДГУ

Потапчук Т.В. – доктор педагогічних наук, професор кафедри пісенно-хорової практики та постановки голосу РДГУ

Круль П.Ф. – доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри теорії та історії виконавського мистецтва ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника»

Кушнарєнко Н.М. – доктор педагогічних наук, професор, проректор із наукової роботи ХДАК

Постоловський Р.М. – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ

Сабадаш Ю.С. – доктор культурології, професор, завідувачка кафедри культурології та інформаційної діяльності Маріупольського державного університету

Стоколос Н.Г. – доктор історичних наук, професор, завідувачка кафедри релігієзнавства і теології Національного університету «Острозька академія»

Швецова-Водка Г.М. – доктор історичних наук, професор, професор кафедри документальних комунікацій та бібліотечної справи РДГУ

Яремко-Супрун Н.О. – доктор мистецтвознавства, професор кафедри музичного фольклору РДГУ

Рецензент:

Гончарова О.М. – доктор культурології, професор, професор кафедри музеєзнавства і пам'яткознавства Київського національного університету культури і мистецтв

Науковий редактор і упорядник випуску – **проф. Виткалов В.Г.**

Видання зареєстровано ISSN International Centre (Paris, FRANCE): ISSN 2521-1366 (Online), ISSN 2415-802X (Print)

Видання індексується: Index Copernicus (Польща), Google Scholar, Cosmos (США) та Research Gate, Research Bible (Німеччина); CEEOL; Cite factor; European Reference Index for the Humanities (ERIH), Збірник поданий на порталі Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського в інформаційному ресурсі «Наукова періодика України».

Редакція не завжди поділяє точку зору автора. За точність наведених цитат, імен, прізвищ, дат відповідальність несуть автори.

Друкується за рішенням вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 8 від 26 травня 2022 р.)

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації, серія КВ № 15561-4033 Р. Зареєстровано Міністерством юстиції України, наказ № 1489/5 від 18.08.2009 р.

The purpose of the article is to theoretically substantiate the regional features of folk dance in Ukraine. The factors that influenced the development of folk dance as a kind of choreographic art in Ukraine are analyzed.

Research methodology. Historical and analytical methods were used. Six main sources on this topic are considered (scientific journals, abstract).

Results. It was considered that in the traditional folk dance there is a certain number of constant movements: various roundabouts, tanks, tracks, dodgers, trifles, punches, drills, clappers, squats, sliders, grinders, cuts, turns, convertibles, various men's jumps. At this stage of state formation there are many unresolved issues regarding the regional development of folk dances in Ukraine, but these problems can be solved through reasonable planning in the field of culture and art. The peculiarities of folk dance technique were considered on the example of a separate region of Ukraine, which in turn allowed to enrich creative imagination, develop coordination of movements, musicality and sense of rhythm of dance participants and spectators, show their acting temperament and feel organic on stage. The enormous spiritual riches of our folklore, customs, and rites are still the traditional basis of the new national culture.

Novelty. In this paper an attempt is made to show the peculiarities of the performance of Ukrainian folk dance on the example of certain regions of Ukraine, namely: movement, speed, rhythm, attire.

The practical significance. For Ukrainian educators, the information contained in this article can be useful for comparing the historical, cultural, choreographic aspects of folk dance performance to improve skills and enrich experience.

Key words: folk dance, historical memory, regional features, folklore and ethnographic tradition.

Надійшла до редакції 14.04.2022 р.

УДК 791.62

ТЕАТРАЛІЗАЦІЯ ЯК КОМПОНЕНТ В ОРГАНІЗАЦІЇ ІВЕНТІВ

Семенюк Тетяна Миколаївна – здобувачка вищої освіти I (бакалаврського) рівня спеціальності 028 «Менеджмент соціокультурної діяльності» Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
tanyabezhakova@gmail.com

Глушук Оксана Георгіївна – старший викладач кафедри івент-індустрії, культурології та музеєзнавства, Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
<http://orcid.org/0000-0002-1898-3426>
glushchuk79@gmail.com

Стаття присвячена питанню театралізації як важливій складовій в організації івентів. Визначено вектори дослідження цього питання в працях сучасних учених і практиків у сфері івент-індустрії, визначено трактування понять «подія», «театралізація», розглянуто умову ефективного використання театралізації в івентах. Отримані результати можуть бути корисними не лише для представників наукової спільноти та практиків соціокультурної діяльності, а й для широкого кола читачів, що цікавляться організацією театральних заходів у сучасних реаліях.

Ключові слова: івент, театралізація, організація, технологія, видовище, свято.

Постановка проблеми. Нова реальність відзначається колосальними змінами у всіх сферах соціуму. На очевидні системні перетворення свою увагу звертають дослідники та практики різних галузей знань, пропонуючи при цьому різні шляхи вирішення і подолання виникаючих проблем та викликів сьогодення. Одним із таких завдань є потреба пошуку нових форм взаємодії, адаптування до нових умов, як в Україні, так і у всьому світі, удосконалення комплексу традиційних засобів, а також виходу на нові види професійної діяльності, які відповідають запитам сучасності.

Одним із таких видів діяльності є сфера організація івентів, яка за останні роки сформувалася в окрему галузь – івент-індустрію. Події, або івенти, у сучасних умовах стають невід'ємною та необхідною складовою життя кожної людини, і саме тому представники цієї галузі змушені знаходити способи підвищення ефективності даного виду діяльності, розробляти інноваційні підходи задля задоволення потреб цільової аудиторії. Таким продуктом їх діяльності є метод театралізації івентів, що користується високою популярністю не лише завдяки видовищності, використанням новітніх технологій, отриманням яскравих емоцій, а й наявності культуротворчого потенціалу і виховного впливу через донесення історичної, мистецької, етнографічної інформації через розважальний формат.

Таким чином, зазначені обставини зумовлюють актуальність, теоретичну та практичну значущість обраної теми дослідження.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Театралізовані івенти за останні кілька років набувають все більшої популярності і з кожним роком привертають все більше уваги як практиків, так і науковців. Відповідно, докладному аналізу самих івентів, як соціокультурного явища, і окремим його аспектам присвячені роботи таких зарубіжних учених як Д. Ален [17], Г. Боудін [18], Д. Гетс [20], Дж. Голдблат [21], Л. Картер [19], А. Шон, Б. Пері [23] та інших.

Питання змісту та наповнення івентивного менеджменту знайшли своє відображення у наукових працях І. Антоненко [1], І. Власенко [2], Є. Єршова [5], Л. Зеленська [7], О. Костюк [8], О. Назаров [9], Д. Овраменко [10], І. Пархоменко [11], І. Петрова [12], Л. Червінська [15] та ін.

Стосовно вітчизняних досліджень режисури художньо-масових дійств і питань театралізації, то можна відзначити роботи А. Житницького [6], С. Гордєєва [3], В. Романчишина [13], О. Данчука [4], Б. Шарварка [16] та ін.

Разом з тим, слід зазначити, що питанням театралізованим івентів не приділяється належна увага і дана проблематика потребує наукових досліджень.

Мета статті полягає у вивченні ефективності застосування театралізації у підготовці та проведенні івентів.

Виклад основного матеріалу. Театралізовані івенти в останні роки набули значної популярності і стали привертати увагу не лише практиків подієвої сфери, але й теоретиків. Головним мотивом активізації застосування театралізації як компоненту при розробці та реалізації івентів стала зростаюча роль емоційного впливу на аудиторію, застосування принципів ціннісно-орієнтованої діяльності, а також задіяння механізмів стратегічного і тактичного просування послуг, продукції, брендів, популяризації культурної спадщини окремих регіонів, та країни в цілому.

Специфіка застосування театралізації та складні організаційні процеси у проведенні даних заходів потребують більш ґрунтовного дослідження цього явища та його ролі у соціокультурних перетвореннях.

В основі створення театралізованих заходів знаходиться поняття «подія», або «івент», однак, на сьогоднішній день існує невизначеність смислового змісту понять, які входять у термінологічну систему «івент». У професійному використанні термін «івент» почав застосовуватися відносно недавно. При цьому у програмах івент-агенцій часто можна побачити словосполучення подієвий захід, спеціальна подія. Але саме слово «event» не містить в собі смислове навантаження «спеціальна», «особлива», «індивідуальна», «унікальна», «подієва». З цього приводу думки дослідників розділилися щодо визначення понять «подія» та «івент», оскільки, одні вважають, що вони мають відмінності у своїх характеристиках, а інші визначають їх як тотожні поняття, визначаючи їх як аналог поняттю «культурно-освітня зустріч», або такій формі радянського періоду як «культурно-масовий захід».

Сучасні вітчизняні дослідники все більше звертають увагу на розуміння комплексного наповнення змісту даного явища, оскільки подія як буквальний переклад англійського варіанту «event» не відображає всієї різновекторності багатьох складових, які задіяні в єдиному процесі. Івент розуміють як певний проект, який потребує розробки ідеї, планування, адміністрування. Кожен івент унікальний, так як враховує конкретну культурно-освітню ситуацію, підготовленість до управління різних фахівців, заохочує свободу вибору івенту його учасниками тощо. Вони неповторні, так як неповторна просторово-часова ситуація.

Подія – абстрактна категорія, що описує співвідношення процесів становлення та розвитку людини у різноманітті їх сутнісних показників. У тлумачному словнику української мови слово «подія» має кілька визначень, одне з яких «те, що порушує усталений хід життя; що-небудь важливе, видатне» [14, с. 452]. У цьому відношенні, для нас найбільшою актуальністю стає частина тлумачення події, як діяльності людини з певними цілями і завданнями, що характеризує подію, як певний керований процес. Оскільки у перекладі з англійської мови слово «event» перекладається як – «випадок», «подія», «захід», то варто у цьому контексті розглянути поняття «захід», яке визначається як «сукупність дій, засобів для досягнення чогось» [14, с.215]. Таким чином, поняття «івент» включає в себе саму подію як причину для організації, сам захід, певні церемоніали, видовищний компонент (шоу) та інші компоненти, а також доповнюючі його форми, що використовуються для створення різноманітних соціальних активностей (промоакції, прес-конференції, корпоративні свята, круглі столи, презентації, виставки, майстер-класи, воркшопи тощо). В даному випадку організація та реалізація події як заходу стимулює включення людини у творчу діяльність, що в подальшому сприяє поглибленню розуміння ціннісних орієнтирів, формуванню проектних компетенцій (уміння робити вибір), підбору необхідних засобів для досягнення поставленої мети, формує широке коло знань, умінь, навичок у певній сфері життя та ін.

Аналіз вітчизняних і зарубіжних досліджень, які стосуються вивчення специфіки організації івентів дозволяє зазначити, що вони розглядаються і як сам культурний продукт, і як процес його створення. У першому варіанті івент – це видовище, яке здійснюється на різноманітних сценічних майданчиках, в тому числі нетрадиційних, із застосуванням сюжетних ходів, зображувальних прийомів, кольорової або світлової техніки, інформаційної і комп'ютерної графіки та ін. А у другому як процес, під час якого планується, готується, створюється певний спеціальний захід. Він охоплює збір даних, аналіз, оцінку, визначення ситуації, координацію та управління, контроль часу, фінансів, стан об'єкту, інших ресурсів, в

тому числі ідентифікацію учасників заходів, інших параметрів у відповідності з цільовими орієнтирами досліджуваного процесу.

Незалежно від того, як можуть бути класифіковані івенти – за цільовим орієнтиром, складом учасників, умов реалізації, принципам організації та ін., відвідувач чекає, що організовувана подія буде справді спеціальною і особливою, неповторною в усіх сенсах, створеною за законами театралізації. Однак, створити театралізоване дійство, яке буде створюватися з урахуванням реальних потреб людей у святковому оформленні актуальних життєвих подій, реалізувати їх творчі потенції та сутнісні потреби досить складно і потребує професійного підходу.

Застосування театралізації під час підготовки і реалізації івентів виступає як певна художня обробка та як особлива організація поведінкових процесів людей, які будуть присутніми на них. Як зазначає А. Житницький «Театралізувати подію або текст – значить інтерпретувати його сценічно з використанням сцени та акторів для того, щоб поставити ситуацію» [6].

Практикуючий івентор Дж. Рутерфорд (Канада) наголошує, що певна класифікація заходів це лише форма, тип заходу, а торкаючись питання змісту, вона зауважує, що: «театралізація в деяких формах включена фактично у всі заходи, перш за все, щоб збільшити враження від заходу та сприяти педагогічній активізації, комунікативній, соціальній, ціннісно-орієнтаційній діяльності глядачів та відвідувачів. Навіть у найурочистіших приводах часто використовують музику та ритуальні дії, щоб посилити значимість заходу та успадкування традицій засобами святкової обрядовості. Технологія театралізації допомагає посилити, підкреслити тему заходу або відповідати уподобанням усіх присутніх, також пов'язувати компоненти програми заходу, посилювати атмосферу заходу, керувати потоком руху думки глядача, скеровувати глядача до взаємодії, передати повідомлення, утримувати увагу аудиторії, збільшувати відвідуваність. Театралізація може розважити, спонукати до чогось, і навчити нас. Вона може допомогти нам святкувати або ознаменувати важливі моменти нашого життя, насолоджуватися навколишнім світом» [22].

Серед вітчизняних науковців немає єдиної думки стосовно розуміння сутності терміну «театралізація», тому варто розглянути основні підходи. Традиційно процес театралізації розуміють як «внесення до твору елементів драматичної дії, сценічної гри» [14; 588.]. Однак з огляду на професійну специфіку «театралізація» розглядається як творчий метод, спрямований на реалізацію сценарного матеріалу під будь-який сценічний простір специфічними виразними засобами театру. Такий підхід утвердився серед числа фахівців у сфері режисури, але в теорії і практиці івент-індустрії він має обмежене коло прибічників. Здебільшого, театралізація розуміється як специфічний канал комунікації, через що поняття «театралізації» втрачає вихідне своє значення і стає в один ряд із будь-яким іншим каналом зв'язку івентора з його аудиторією [15].

Розглядаючи питання театралізації як компоненту в організації івентів варто визначити художньо-виразні засоби режисури. До їх переліку входять як окремі виконавці (актори), так і цілі театралізовані групи, світлове обладнання, звукова апаратура, декорації, реквізит та багато іншого. Включення театралізованих форм в програму івент заходу дозволяє досягти інтерактивності з аудиторією. Театралізовані сценічні постановки містять у собі елемент інтерактивності, яка є частиною цілісної програми театралізованого івенту.

Окрім того, театралізація використовується як педагогічний метод активізації учасників заходу, де рівень ефективності виховного впливу театралізованого дійства перебуває у прямій залежності від рівня соціально-художньої активності мас, їх самодіяльності та ініціативи.

Сучасні режисери та організатори івентів прагнуть виконання одного завдання – стимулювати людей до спілкування, взаємодії один з одним, як на театралізованому шоу, так і один з одним. Програма заходу вибудовується так, щоб яскраві презентації поєднувалися з дискусіями, робочими групами, семінарами та просто неформальними активностями.

Під час організації театралізованих івентів відбувається представлення документального і художнього матеріалу цільовій аудиторії за законами драматургії, які ґрунтуються на певній подієвості, що породжує психологічну потребу колективної взаємодії стосовно реалізації святкової ситуації за обраною тематикою. Таким чином, компонент театралізації під час підготовки івенту відіграє роль художньої подачі інформації та як специфічна організація поведінки та дій відвідувачів.

Варто зазначити, що необхідною умовою ефективного застосування прийомів театралізації в івентах є потреба у розумінні наявної інформації щодо тематики дійства, для того, щоб повністю його усвідомлювати. І, оскільки, основним інструментом театралізованих івентивних заходів є образне сприйняття, то такий підхід дає можливість доволі широко підійти до висвітлення певної події, епізоду, чи важливого факту у суспільному житті. З цього приводу цікавим є твердження дослідника режисури масових дійств В. Романчишина: «Безумовно, сценарно-режисерський задум видовища та масових свят

грає важливу роль. Творча робота над задумом всього видовища і розробкою окремих епізодів має свою специфіку. Якщо в пошуку задуму вистави головне завдання – знайти режисерський хід, здатний пов'язати між собою всі взяті для вирішення теми, то в епізодах першорядним завжди залишається питання про те, як постановочно вирішити конкретне завдання, розкрити та реалізувати конкретну тему. В основі режисерського ходу масової постановки ... завжди лежить ідея, яка, знаходячи своє відображення у відбраному змісті і образному рішенні, пов'язує всі епізоди в єдине художнє ціле» [13; 122].

Саме такий підхід дозволяє режисерам театралізованих івентів створити оригінальний сценарій, залучаючи художньо-виразні засоби, зокрема, алегорію, метафору, перебільшення та ін., задля усвідомлення причетності відвідувачів до масового дійства. Відповідно, можна зазначити, що саме образність дозволяє створити умовний поділ між театралізованими івентами і не театралізованими.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, дослідження показало, що на сьогодні існує досить велика кількість наукових розвідок фахівців, які присвячені вивченню івентів, але в жодному з них не приділяється належна увага питанню специфіці та ефективності включення театралізації у програму івенту. Окрім того, варто також зазначити, що у наукових працях, які стосуються розкриттю питань режисерської постановки художньо-масових дійств, не розкривається специфіка управлінських процесів.

Виходячи з того, що у сучасних реаліях зростає інтерес до практики підготовки і проведення театралізованих івентів, питання застосування театралізації як важливого компонента в організації даних заходів відкриває широкі перспективи для подальших досліджень у цьому напрямку.

Список використаної літератури

1. Антоненко І. Я. Особливості розвитку та застосування івент- менеджменту в Україні. *Сучасний менеджмент і економічний розвиток : реферативний зб. матеріалів постійно діючої міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 1 верес., 2011 р. – 29 лют., 2012 р. / відп. за вип. О. М. Теліженко.* Суми : СумДУ, 2012. № 1. С. 5.
2. Власенко О. Івентивний менеджмент як окремий напрям дослідження в сучасній науці. *Науковий вісник Херсон. держ. ун-ту. Економічні науки.* 2014. № 9. Ч. 3. С. 142-145.
3. Гордеев С. І. Режисура свят та обрядів. Харків : ХДФК, 1999. 36 с.
4. Данчук Л. І. Азбука режисури шоу-програм: Навч. посіб. Житомир: Полісся, 2008. 287 с.
5. Єршова Є. Ю. Event-менеджмент: проблеми і перспективи розвитку. *Концепт: науково-методичний електронний журн.* 2016. Т. 45. С. 17-20. URL: <http://e-koncept.ru/2016/76347.htm>
6. Житницький А.З. Драматургія масових театралізованих заходів: навч. посіб. Харків : ХДАК, 2004. 127 с. URL: <http://webcache.googleusercontent.com/>
7. Зеленська Л. Міжнародні асоціації в галузі івент-менеджменту як осередки консолідації професійної спільноти та міжкультурного співробітництва. *Культура і мистецтво: сучасний науковий вимір.* 2018 р. Київ : НАКККіМ, 2018. С. 130-132.
8. Костюк О. Історія івента. *Теорія і практика організації спеціальних заходів.* 2008. № 3. С. 17-21.
9. Назаров О. Цікава івентологія, або івент-ринок України в цифрах і думках. *About event.* 2009. № 2. С. 13-14.
10. Овраменко Д. Івент-заходи глобального, регіонального і місцевого масштабів. 2016. URL: <https://otherreferats.allbest.com>
11. Пархоменко І. І. Британська наукова традиція вивчення івент-менеджменту: основні поняття (Г. Боудін, Х. Пієлічагі, Дж. Елз). *Вісник Київ. нац. ун-ту культури і мистецтв. Сер.: Менеджмент соціокультурної діяльності.* 2018. Вип. 2. С. 63-76.
12. Петрова І. В. Подія як культурний текст: семантика та етимологія. *Всеукраїнська науково-практична конференція «Філософія подієвої культури: історія та сучасність»: зб. матеріалів конф.* 2021. Київ : КНУКіМ, 2019. С. 125-128.
13. Романчишин В.Г. Режисерська діяльність у структурі масового свята: досвід опрацювання проблеми. *Культура і сучасність.* 2018. № 1. С. 119-124.
14. Тлумачний словник української мови / Укладачі Ковальова Т.В., Коврига Л.П. Харків : Синтекс, 2002. 672 с.
15. Червінська Л. І. Комунікаційна складова організації та проведення мистецьких івентів. *Вісник Нац. акад. керівних кадрів культури і мистецтв: наук. журн.* 2020. № 4. С. 64-69.
16. Шарварко Б.Г. Режисура театралізованого масового дійства. Київ, 2004.
17. Allen D. Marketing Your Event Planning Business: A Creative Approach to Gaining the Competitive Edge / D. Allen, published by John Wiley & Sons, 2004. 246 p.
18. Bowdin G., McPherson G., Flinn J. Identifying and analysing existing research undertaken in the events industry: a literature review. Leeds: Association for Events Management Education, 2006. 106 p.
19. Carter L. Event Planning. 2nd Ed. Bloomington, Indiana: Author House: 2013. 192 p.
20. Getz D. Event Studies: Theory, Research and Policy for Planned Events. Butterworth Heinemann (Imprint of Elsevier), UK, 2007. 432 p.
21. Goldblatt Joe. Special Events: Creating and Sustaining a New World for Celebration. The Wiley Event Management Series' Seventh edition - John Wiley and Sons, Ltd. 2013. 432 p.

22. Professional Event Coordination by Julia Rutherford Silvers, CSEP. The Wiley Event Management Series Published by John Wiley & Sons, Inc., Hoboken, New Jersey, Published simultaneously in Canada., 2004. P. 270-271.
23. Shone A., Parry B. Successful event management: a practical handbook. Cengage Learning EMEA, 2004. 242 p.

References

1. Antonenko I. Ya. Osoblyvosti rozvytku ta zastosuvannia ivent- menedzhmentu v Ukraini. *Suchasnyi menedzhment i ekonomichnyi rozvytok : referatyvnyi zb. materialiv postiino diiuchoi mizhnar. nauk.-prakt. internet-konf., 1 veres., 2011 r. – 29 liut., 2012 r. / vidp. za vyp. O. M. Telizhenko. Sumy : SumDU, 2012. № 1. S. 5.*
2. Vlasenko O. Iventyvnyi menedzhment yak okremyi napriam doslidzhennia v suchasni nautsi. *Naukovyi visnyk Kherson. derzh. un-tu. Ekonomichni nauky.* 2014. № 9. Ch. 3. S. 142-145.
3. Hordeev S. I. Rezhysura sviat ta obriadiv. Kharkiv : KhDFK, 1999. 36 s.
4. Danchuk L. I. Azbuka rezhysury shou-prohram: Navch. posib. Zhytomyr: Polissia, 2008. 287 s.
5. Iershova Ye. Yu. Event-menedzhment: problemy i perspektyvy rozvytku. Kontsept: naukovo-metodychnyi elektronnyi zhurn. 2016. T. 45. S. 17-20. URL: <http://e-koncept.ru/2016/76347.htm>
6. Zhytnytskyi A.Z. Dramaturhiia masovykh teatralizovanykh zakhodiv: navch. posib. Kharkiv: KhDAK, 2004. 127 s. URL: <http://webcache.googleusercontent.com/>
7. Zelenska L. Mizhnarodni asotsiatsii v haluzi ivent-menedzhmentu yak osередky konsolidatsii profesiinoi spilnoty ta mizhkulturnoho spivrobitnytstva. *Kultura i mystetstvo: suchasnyi naukovyi vymir.* 2018 r. Kyiv : NAKKKiM, 2018. S. 130-132.
8. Kostiuk O. Istoriiia iventa. *Teoriia i praktyka orhanizatsii spetsialnykh zakhodiv.* 2008. № 3. S. 17-21.
9. Nazarov O. Tsikava iventolohiia, abo ivent-rynok Ukrainy v tsyfrakh i dumkakh. *About event.* 2009. № 2. S. 13-14.
10. Ovramenko D. Ivent-zakhody hlobalnoho, rehionalnoho i mistsevoho masshtabiv. 2016. URL: <https://otherreferats.allbest.com>
11. Parkhomenko I. I. Brytanska naukova tradytsiia vyvchennia ivent-menedzhmentu: osnovni poniattia (H. Boudin, Kh. Pieliichati, Dzh. Elz). *Visnyk Kyiv. nats. un-tu kultury i mystetstv. Ser.: Menedzhment sotsiokulturnoi diialnosti.* 2018. Vyp. 2. S. 63-76.
12. Petrova I. V. Podiia yak kulturnyi tekst: semantyka ta etymolohiia. Vseukrainska naukovo-praktychna konferentsiia «*Filosofiiia podiievoi kultury: istoriia ta suchasnist*»: zb. materialiv konf. 2021. Kyiv : KNUKiM, 2019. S. 125-128.
13. Romanchyshyn V.H. Rezhyserska diialnist u strukturi masovoho sviata: dosvid opratsiuvannia problemy. *Kultura i suchasnist.* 2018. № 1. S. 119-124.
14. Tlumachnyi slovnyk ukrainskoi movy / Ukladachi Kovalova T.V., Kovryha L.P. Kharkiv : Synteks, 2002. 672 s.
15. Chervinska L. I. Komunikatsiina skladova orhanizatsii ta provedennia mystetskykh iventiv. *Visnyk Nats. akad. kerivnykh kadriv kultury i mystetstv: nauk. zhurn.* 2020. № 4. S. 64-69.
16. Sharvarko B.H. Rezhysura teatralizovanoho masovoho diistva. Kyiv, 2004.
17. Allen D. Marketing Your Event Planning Business: A Creative Approach to Gaining the Competitive Edge / D. Allen, published by John Wiley & Sons, 2004. 246 p.
18. Bowdin G., McPherson G., Flinn J. Identifying and analysing existing research undertaken in the events industry: a literature review. Leeds: Association for Events Management Education, 2006. 106 p.
19. Carter L. Event Planning. 2nd Ed. Bloomington, Indiana: Author House: 2013. 192 r.
20. Getz D. Event Studies: Theory, Research and Policy for Planned Events. Butterworth Heinemann (Imprint of Elsevier), UK, 2007. 432 p.
21. Goldblatt Joe. Special Events: Creating and Sustaining a New World for Celebration. The Wiley Event Management Series Seventh edition - John Wiley and Sons, Ltd. 2013. 432 p.
22. Professional Event Coordination by Julia Rutherford Silvers, CSEP. The Wiley Event Management Series Published by John Wiley & Sons, Inc., Hoboken, New Jersey, Published simultaneously in Canada., 2004. P. 270-271.
23. Shone A., Parry B. Successful event management: a practical handbook. Cengage Learning EMEA, 2004. 242 p.

THEATREFICATION AS AN IMPORTANT COMPONENT IN THE ORGANIZATION OF EVENTS

Semenyuk Tetyana – student in bachelors degree,
Rivne State University of the Humanities, Rivne,
Glushchuk Oksana – Senior Lecturer,
Rivne State University of the Humanities, Rivne

The article is devoted to the issue of theatrefication as an important component in the organization of. It identifies the vectors of research on this issue in the works of modern scientists and practitioners in the sphere of event industry, defines the interpretation of the concept of «event», «theatrefication», and considers the condition of effective use of theatrefication in events.

The obtained results can be useful not only for representatives of the scientific community and practitioners of socio-cultural activities, but also for a wide range of readers who are interested in the organization of theatrical events in modern realities.

Key words: event, theatrefication, organization, technology, spectacle, holiday.

UDC 791.62

THEATREFICATION AS AN IMPORTANT COMPONENT IN THE ORGANIZATION OF EVENTS**Semenyuk Tetyana** – student in bachelors degree,
Rivne State University of the Humanities, Rivne,**Glushchuk Oksana** – Senior Lecturer,
Rivne State University of the Humanities, Rivne

The purpose is to study the effectiveness of theatrical performance in the preparation and conduct of events.

Methods of research. Methods of analysis and synthesis were applied in the study.

The result of the research. Starting with the professional specifics of «theatrefication» is considered as a creative method aimed at realizing the script material for any stage space by specific expressive means of theater. This approach has been established among experts in the sphere of directing, but in the theory and practice of the event industry, it has a limited number of supporters. For the most part, dramatization is understood as a specific way of communication, due to which the concept of «theatrefication» loses its original meaning and becomes on a par with any other way of communication between the inventor and his audience.

Besides, theatrefication is used as a pedagogical method of activating the participants of the event, where the level of effectiveness of the educational impact of theatrical action is directly dependent on the level of socio-artistic activity of the masses, their initiation. Modern directors and event organizers strive to fulfill one task - to stimulate people to communicate, interact with each other, both in theatrical shows and with each other. The program of the event is structured so that bright presentations are combined with discussions, working groups, seminars and just informal activities.

Novelty. The novelty of the research results is that for the first time theatrical performance was considered as a separate element of socio-cultural activity and studied in the context of event organization.

The practical results. In that way, the study showed that today there is a large number of scientific studies dedicated to the study of events, but none of them pays due attention to the specifics and effectiveness of including theatricality in the event program.

Key words: event, theatrefication, organization, technology, spectacle, holiday.

Надійшла до редакції 10.05.2022 р.

ЗМІСТ

ВИТКАЛОВ С.В., ВИТКАЛОВ В.Г. НАУКОВИЙ ПОШУК У ЧАС ВІЙНИ : ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ	3
Розділ I. ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО ПРОЦЕСУ	
НАЛИВАЙКО М. ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО АВТЕНТИЧНОГО ТАНЦЮ6
ПАСЛАВСЬКИЙ М. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ХРИСТИНОПОЛЯ (ЧЕРВОНОГРАДА)	
КІНЦЯ XVIII- XIX СТОЛІТЬ: СПРОБА ІСТОРИЧНОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ	12
КОСТЮКОВИЧ І. РІВНЕНЩИНА В СТРУКТУРІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ17
РОМАНЕНКО К. СТАН КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ	
У ВИМІРАХ НОВИХ ПАРАДИГМ	23
ГЛИНЯНЧУК І. МУЗЕЙНА СПРАВА НА РІВНЕНЩИНІ : ДЕЯКІ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ28
УДОД К. «ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ» У СТРУКТУРІ КУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ	
(НА ПРИКЛАДІ БЕРЕЗНІВЩИНИ)	34
ПРИЛУЦЬКА О. «ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ» ЯК ФОРМА КУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ В	
РЕГІОНІ: НА ПРИКЛАДІ МАЛОЛЮБАШАНСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ	39
Розділ II. ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТ КУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
ЛУПІЙ Я. СУЧАСНІ ВІРТУАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ В КУЛЬТУРІ І ПРОБЛЕМИ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ	
ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ	47
ПІДЦЕРКОВНА Т. МЕНЕДЖМЕНТ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РЕГІОНІ	
В УМОВАХ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	52
ПАНЧУК Н. ПОНЯТТЯ «БАЛЕТНА ДРАМАТУРГІЯ» : ГЕНЕЗА ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ56
ФІЛЯРОВСЬКА А. МУЗИЧНІ ФЕСТИВАЛІ РІВНЕНЩИНИ ЯК ЧИННИК ЗМІНИ СТАВЛЕННЯ	
ДО СФЕРИ ВІЛЬНОГО ЧАСУ	62
ЛАКІДА А. КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕГІОНУ ЯК ЧИННИК ПОШУКУ НОВИХ ФОРМ	
ЙОГО ПРЕЗЕНТАЦІЇ	70
ЛОЙКО А. СПІВПРАЦЯ КЛУБНИХ УСТАНОВ ТА ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ ІЗ СІМ'ЄЮ	
(З ДОСВІДУ ВИШНІВСЬКОЇ ОТГ КОВЕЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	76
МАРЧУК Л. ВІТЧИЗНЯНЕ ДОЗВІЛЛЯ В ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОМУ ВИМІРІ81
СТЕПАНЮК І. РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ НАРОДНОГО ТАНЦЮ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ85
СЕМЕНЮК Т., ГЛУЩУК О. ТЕАТРАЛІЗАЦІЯ ЯК КОМПОНЕНТ В ОРГАНІЗАЦІЇ ІВЕНТІВ89
Розділ III. ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ	
КОБРИН Н. МОТИВАЦІЙНІ Й ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ	
ДІЯЛЬНОСТІ НА «СЛУХАННІ МУЗИКИ» В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА	95
СТЕПАНОВА Т. УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ТАНЕЦЬ ЯК ЗАСІБ	
НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ	101
ЧИЖ К. СУЧАСНІ ДІТИ : СПЕЦИФІКА ОРГАНІЗАЦІЇ РІЗНИХ ФОРМ РОБОТИ З НИМИ107
ЛЕСКОВЕЦЬ К. ОРГАНІЗАЦІЯ ВІТЧИЗНЯНОГО ДОЗВІЛЛЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ	
ПОТРЕБАМИ ЯК ШЛЯХ ЇХ СОЦІАЛІЗАЦІЇ	114
Розділ IV. РЕЦЕНЗІЇ, ОГЛЯДИ, ПОВІДОМЛЕННЯ	
КЕПІН Д. ПЕРЕСОПНИЦЯ МУЗЕЙНА121

CONTENTS

<i>VYTKALOV S., VYTKALOV V.</i> SCIENTIFIC SEARCH IN WAR: INSTEAD OF FOREWORD	3
 Part I. HISTORICAL RETROSPECTIVE OF THE CULTURAL AND ARTISTIC PROCESS	
<i>NALYVAIKO M.</i> HISTORICAL ASPECTS OF THE UKRAINIAN AUTHENTIC DANCE DEVELOPMENT	6
<i>PASLAVSKY M.</i> CULTURAL AND ARTISTIC LIFE OF CHRISTINOPOL (CHERVONOGRAD) OF THE END OF THE EIGHTEENTH-XIX CENTURIES: AN ATTEMPT OF HISTORICAL RECONSTRUCTION	12
<i>KOSTIUKOVYCH I.</i> RIVNE REGION IN THE STRUCTURE OF SOCIO-CULTURAL ACTIVITY	17
<i>ROMANENKO K.</i> THE STATE OF CULTURAL LIFE OF THE DNIPROPETROVSK REGION IN THE DIMENSIONS OF NEW PARADIGMS	23
<i>HLYNIANCHUK I.</i> MUSEUM AFFAIRS IN RIVNE REGION: SOME PAGES OF HISTORY	28
<i>UDOD K.</i> MODERN CHILDREN : SPECIFICS OF ORGANIZATION OF DIFFERENT FORMS OF WORK WITH THEM	34
<i>PRYLUTSKA O.</i> «GREEN TOURISM» AS A FORM OF CULTURAL ACTIVITY OF THE POPULATION IN THE REGION: ON THE EXAMPLE OF MALOLIUBASHAN VILLAGE COUNCIL	39
 Part II. THEORETICAL AND METHODOLOGICAL ASPECT OF CULTURAL CREATIVITY	
<i>LUPIY Y.</i> MODERN VIRTUAL COMMUNICATIONS IN CULTURE AND PROBLEMS OF SELF-REALIZATION OF CREATIVE PERSONALITY	47
<i>PIDTSERKOVNA T.</i> MANAGEMENT OF SOCIO-CULTURAL ACTIVITY IN THE REGION UNDER CONDITIONS OF MODERN SOCIAL TRANSFORMATIONS	52
<i>PANCHUK N.</i> THE CONCEPT OF «BALLET DRAMA» : GENESIS AND WAYS OF DEVELOPMENT	56
<i>FILIAROVSKA A.</i> RIVNE REGION MUSIC FESTIVALS AS A FACTOR OF ATTITUDE CHANGE TO THE FIELD OF LEISURE TIME	62
<i>LAKIDA A.</i> CULTURAL POTENTIAL OF THE REGION AS A FACTOR OF SEARCHING NEW FORMS OF ITS PRESENTATION	70
<i>LOIKO A.</i> COOPERATION OF CLUB INSTITUTIONS AND EDUCATIONAL INSTITUTIONS WITH THE FAMILY (FROM THE EXPERIENCE OF VYSHNIVSKA OTG KOVELSKY DISTRICT OF VOLYN REGION)	76
<i>MARCHUK L.</i> DOMESTIC LEISURE IN THE HISTORICAL AND CULTURAL	81
<i>STEPANIUK I.</i> REGIONAL FEATURES OF FOLK DANCE ON THE TERRITORY OF UKRAINE	85
<i>SEMENYUK T., GLUSHCHUK O.</i> THE ATREFICATION AS AN IMPORTANT COMPONENT IN THE ORGANIZATION OF EVENTS	89
 Part III. PEDAGOGICAL PROBLEMS OF MODERN HIGH SCHOOL	
<i>KOBYRN N.</i> MOTIVATIONAL AND TECHNOLOGICAL ASPECTS OF EDUCATIONAL AND COGNITIVE ACTIVITIES AT «LISTENING TO MUSIC» IN THE CONTEXT OF MODERN SOCIETY	95
<i>STEPANOVA T.</i> UKRAINIAN FOLK DANCE AS A MEANS OF NATIONAL-PATRIOTIC EDUCATION	101
<i>CHYZH K.</i> MODERN CHILDREN: SPECIFICS OF ORGANIZATION OF DIFFERENT FORMS OF WORK WITH THEM	107

LESKOVETS K. ORGANIZATION OF DOMESTIC LEISURE FOR CHILDREN WITH SPECIAL NEEDS AS A WAY OF THEIR SOCIALIZATION	114
--	------------

Part IV. SUMMARIES, REVIEWS, REPORTS

KEPIN D. PERESOPNYTSYA MUSEUM	121
--	------------

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

АЛЬМАНАХ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА «АФІНА» КАФЕДРИ ІВЕНТ-ІНДУСТРІЙ,
КУЛЬТУРОЛОГІЇ ТА МУЗЕЄЗНАВСТВА РІВНЕНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ГУМАНІТАРНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ВИПУСК 21

Наукове редагування і коректура – *проф. Виткалов В.Г.*
Упорядкування, верстка та макет – *Виткалов С.В., Федорук Л.М.*
Відповідальний за випуск – *Виткалов В.Г.*

Підписано до друку 10.06.2022. Замовлення № 38/4.
Формат 60x84 1/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк.14.37. Наклад 100 прим.

Адреса редакції: м. Рівне, вул. С. Бандери, 12
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра івент-індустрій, культурології та музеєзнавства. Тел. 0 (362) 63-42-62

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ: Альм. наук. т-ва «Афіна» кафедри івент-індустрій,
культурології та музеєзнавства РДГУ. Вип. 21 / За ред. проф. В. Г. Виткалова. Рівне : РДГУ, 2021. 126 с.

*Свідотство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації, серія КВ № 15561-4033 Р.
Зареєстрованого Міністерством юстиції України, наказ № 1489/5 від 18.08.2009 р.*

ISBN 978-966-8424-77-9

**ББК 71.0
УДК 08:168.522**

Видавничі роботи: ФОП Брегін А.Р
свідотство про державну реєстрацію ААБ № 750918 від 20.11.2012 р.
33009, м. Рівне, вул. Біла, 53, Г 2.
Адреса редакції: 33000, Україна, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12,
Рівненський державний гуманітарний університет,
Кафедра івент-індустрій, культурології та музеєзнавства